

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 1015201580
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1015201580.4

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Eriky Šobichovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľa: Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Račianska ul. 71 813 11 Bratislava proti odporcovi: 4. Disciplinárny senát Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov so sídlom Šustekova 49, Bratislava, za účasti: JUDr. Štefan Barilik, súdny exekútor so sídlom Exekútorský úrad Kuzmányho 57, Košice, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č.k. DK 9/2014 zo dňa 28.07.2015, v konaní o odvolaní účastníka konania JUDr. Štefana Barilika, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/96/2015-81 zo dňa 04. marca 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Bratislava č.k. 4Sp/96/2015-81 zo dňa 04. marca 2020 v napadnutej časti výroku 1. rozsudku p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave vo výroku 1. rozhodnutie odporcu č.k. : DK 9/2014 zo dňa 28.07.2015 vo výroku, ktorým bol JUDr. Štefan Barilik, súdny exekútor neuznaný za vinného, pretože v rámci vykonávania exekúcie EX 145/2013 neoznámil súdu bezodkladne skutočnosť, pre ktoré by mal byť vylúčený z vykonávania exekúcie, že zastupoval oprávneného v súdnom konaní na Okresnom súde Košice I sp.zn. Ro 2251/01, ktoré rozhodnutie bolo v exekúcii EX 145/2013 exekučným titulom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Napadnutým rozhodnutím č.k.: DK 9/2014 zo dňa 28.7.2015 odporca za použitia § 61b zákona č.

233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov platnom v čase údajného spáchania disciplinárneho previnenia (ďalej len „Exekučný poriadok“) uznal zúčastnenú osobu - JUDr. Štefana Barilika, súdneho exekútora (ďalej len „exekútor“) vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku na tom skutkovom základe, že začal vykonávať exekúciu predajom nehnuteľností povinného bez dostatočného preskúmania majetkových pomerov povinného a možnosti vymoženia dlžnej sumy iným spôsobom, za čo mu uložil písomné pokarhanie; - za použitia § 30 ods. 3 Exekučného poriadku neuznal exekútora za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, ktorého sa mal dopustiť tým, že v rámci vykonávania exekúcie EX 145/2013 neoznámil bezodkladne skutočnosti, pre ktoré by mal byť vylúčený z vykonávania exekúcie; - za použitia § 44 ods. 1 Exekučného poriadku neuznal exekútora za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, ktorého sa mal dopustiť tým, že návrh oprávneného nepredložil s exekučným titulom príslušnému súdu a nepožiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia návrhu.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok - návrh zo dňa 23.9.2015, ktorým sa domáhal zrušenia výrokov napadnutého rozhodnutia, ktorými nebol exekútor uznaný vinným zo spáchania disciplinárnych previnení. Navrhovateľ dôvodil, že výklad § 30 Exekučného poriadku musí byť aplikovaný v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že výkon exekútorskej činnosti musí byť nielen fakticky nezávislý a nestranný, ale sa ako taký aj musí javiť v očiach strán. V ďalšom poukázal na skutočnosť, že exekútor vyhotovil zápisnicu o spísaní návrhu na vykonanie exekúcie 18.1.2013 - táto mu bola doručená 19.2.2013, avšak návrh na vykonanie exekúcie predložil príslušnému súdu až 24.4.2013, teda 49 dní po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty.

4. Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 9.9.2019 k návrhu zotrval na odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za skutkovo a vecne správne.

5. Exekútor JUDr. Štefan Barilik, ako zúčastnená osoba v tomto súdnom konaní, vo svojom vyjadrení z 24.2.2020 k podanému návrhu uviedol, že sa stotožňuje so závermi odporcu, vyjadrenými v napadnutom rozhodnutí a že sa pridrižiava svojho stanoviska, ktoré podal vo vyjadrení pre odporcu z 25.5.2015, resp. svojej výpovede pred odporcom vo vykonanom disciplinárnom konaní. Dodal, že zaujatosť súdneho exekútora z titulu jeho predošlého pracovného pomeru u účastníka exekučného konania bola zavedená až zák. č. 2/2017 Z. z.

6. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd“) podaný návrh prejednal a rozhodol podľa ust. § 250q Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako miestne a vecne príslušný na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania, pretože i napriek riadne doručenému predvolaniu sa na pojednávanie nedostavili (§ 250g ods. 2 O.s.p.), navrhovateľ a zúčastnená osoba (exekútor) svoju neprítomnosť ospravedlnili písomne, odporca sa i napriek riadne doručenému predvolaniu na pojednávanie nedostavil.

7. Súd v prejednávanej veci dokazovanie nedoplnil. Pred samotným prejednaním a rozhodnutím veci sa súd podrobne oboznámil s obsahom prvostupňového správneho spisu odporcu z obsahu ktorého o. i. zistil, že navrhovateľ doručil odporcovi dňa 2.7.2014 návrh na začatie disciplinárneho konania proti exekútorovi JUDr. Štefanovi Barilikovi z dôvodu, že: 1/ Neoznámil príslušnému súdu skutočnosti, pre ktoré je vylúčený z vykonávania exekúcie EX 145/2013; 2/ Návrh na vykonanie predmetnej exekúcie nepredložil príslušnému súdu a nepožiadal ho o udelenie poverenia v lehote 15 dní; 3/ Predmetnú exekúciu predajom nehnuteľností pre pohľadávku 26,82 eur začal vykonávať bez toho, aby zisťoval iný majetok povinného. Po doručení vyjadrenia obvineného exekútora a dôkazov ním predložených, následne tiež po doručení potrebných vyjadrení a dokladov nariadil odporca ústne pojednávanie vo veci podaného disciplinárneho návrhu na deň 28.7.2015. Po vykonaní ústneho pojednávania odporca vydal

napadnuté rozhodnutie. Z obsahu administratívneho spisu odporcu súd tiež zistil, že 19.2.2013 bol exekútorovi doručený „Návrh na vykonanie exekúcie peňažnej pohľadávky v sume 26,82 eur s prísl.“ na základe vykonateľného platobného rozkazu Okresného súdu Košice I č. k. Ro 2251/01-2 z 19.8.2002 - bez zaplatenia súdneho poplatku (16,50 eur) spísaný 18.1.2013. Dňa 6.2.2013 doručil exekútor oprávnenému výzvu na zabezpečenie nákupu kolkových známok na nové prípady exekučného vymáhania. Exekútor prevzal od oprávneného kolkové známky na zaplatenie súdneho poplatku 8.4.2013. Exekútor dňa 24.4.2013 doručil Okresnému súdu Košice I vo veci EX 145/13 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vrátane predpísaných príloh.

8. Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu podaného návrhu - opravného prostriedku, k zrušujúcej časti výroku tohto rozsudku uviedol, že podľa názoru súdu námietka navrhovateľa, týkajúca sa neoznámene exekútora príslušnému súdu skutočnosti, pre ktoré je vylúčený z vykonávania exekúcie EX 145/2013 je dôvodná.

9. Poukázal na to, že je nepopierateľným fakt, že JUDr. Štefan Barilik, v roku 2001 v postavení komerčného právnik, ako zástupca Dopravného podniku mesta Košice, doručil Okresnému súdu Košice I návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporcovi I. G. na zaplatenie 808.- Sk (26,82 eur). Pod č. k. Ro/2251/2001-2 bol dňa 19.8.2002 tento platobný rozkaz aj vydaný. Dňa 19.2.2013 bol JUDr. Štefanovi Barilikovi - v tom čase už v postavení exekútora - doručený „Návrh na vykonanie exekúcie peňažnej pohľadávky v sume 26,82 eur s prísl.“ na základe vykonateľného platobného rozkazu Okresného súdu Košice I č. k. Ro 2251/01-2 z 19.8.2002. Následne JUDr. Štefan Barilik začal vo veci konať ako exekútor, 24.4.2013 doručil príslušnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré po vykonaní exekúcie vrátil príslušnému súdu dňa 18.5.2014.

10. Na základe uvedeného bolo teda nesporným, že JUDr. Štefan Barilik zastupoval v základnom konaní (o vydanie platobného rozkazu) oprávneného, pričom vo vykonávacom (exekučnom) konaní vystupoval už ako exekútor. Podľa názoru súdu tak vznikol stav, kedy bolo možné uvažovať o pomere medzi oprávneným (ktorého JUDr. Štefan Barilik v postavení komerčného právnik zastupoval v konaní o vydanie platobného rozkazu) a samotným exekútorom, ktorým bol (i keď s časovým odstupom) tak isto JUDr. Štefan Barilik. Teda o možnosti mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Súd sa v tomto smere stotožnil s tou časťou podaného návrhu v ktorej navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že konajúci štátny orgán nielenže musí byť nestranným, ale sa ako takým aj musí javiť. Otázka nestrannosti je v Exekučnom poriadku explicitne riešená ustanovením § 30 tohto zákona v znení platnom do 30.9.2013. Ako to vyplýva z ods. 1) a 2) citovaného zákonného ustanovenia, exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie ak možno mať čo i len pochybnosti o jeho nezaujatosti. Podľa názoru súdu existencia pochybností o nezaujatosti exekútora JUDr. Štefana Barilika vo veci exekúcie EX 145/13 mala exekútora viesť k postupu podľa § 30 ods. 2 Exekučného poriadku. Teda k oznámeniu príslušnému súdu, že v čase vydania vykonávaného platobného rozkazu v postavení komerčného právnik zastupoval oprávneného. Následne by bolo na rozhodnutí príslušného súdu, ako by túto situáciu posúdil a rozhodol o nej. Exekútor však takýto postup nezvolil. Súd opätovne poukazuje na zákonný predpoklad § 30 ods. 1 Exekučného poriadku - teda iba možnosti existencie pochybnosti o nezaujatosti, teda nie iba faktického stavu zaujatosti konajúceho exekútora.

11. Odporca v príslušnej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktorým vo vzťahu k tomuto konaniu exekútora neuznal za vinného dôvodil, že exekútor nemal osobnú väzbu ani žiaden vzťah k oprávnenému a že pokiaľ mal povinný vedomosť o akejkoľvek skutočnosti spôsobujúcej vylúčenie exekútora z vykonávania exekúcie, mal povinnosť v zákonnej lehote vzniesť námietku jeho zaujatosti. Podľa názoru súdu takéto posúdenie - vyhodnotenie zisteného stavu veci je nesprávnym posúdením veci, pretože je v priamom rozpore s cit. ust. § 30 ods. 1, 2 Exekučného poriadku.

12. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie účastník konania JUDr. Štefan Barilik v zákonom

stanovenej lehote. Rozsudok napadol vo výroku 1, ktorým zrušil súd výrok odporcu, ktorým ho neuznal za vinného, pretože v rámci vykonávania exekúcie EX 145/2013 neoznámil súdu bezodkladne skutočnosti pre ktoré by mohol byť vylúčený z vykonávania exekúcie, že zastupoval v súdnom konaní oprávneného. Odvolanie zdôvodnil s poukazom na § 221 ods. 1 písm. b/ O.s.p. , podľa ktorého konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci - § 205 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že disciplinárny návrh podal vtedajší minister spravodlivosti JUDr. Tomáš Borec, a následne v konaní pokračovala ministerka spravodlivosti Lucia Žitňanská. Uviedol, že toto oprávnenie prislúcha zo zákona len funkcii ministerstva spravodlivosti a nie vo vzťahu k označeniu konkrétnej osoby. Považoval to za takú vadu, ktorú treba považovať za procesnú vadu a teda, že návrh na začatie disciplinárneho konania by nebol podaný aktívne legitimovanou osobou. Poukázal v tejto veci aj na vydanie opravného uznesenia v jednej z jeho vecí 4 Sp 99/2015 zo dňa 15. mája 2017.

13. Ďalej uviedol, že nikdy neexistovali a doposiaľ neexistujú jeho pochybnosti o nezaujatosti k oprávnenému ako účastníkovi konania. Nepopieral stav, ktorý nastal po jeho prevzatí návrhu na vykonanie exekúcie, pričom uviedol, že nevie si predstaviť ani jeho vzťah k právnickej osobe po 12-tich rokoch od ukončenia jeho komerčnej činnosti. Uviedol, že nevidí dôvod prečo by mal byť v zmysle § 30 Exekučného poriadku vo veci vylúčený, pričom účastníci ako aj sudca sa touto skutočnosťou počas konania nezaoberali. Poukázal pri tom aj na rozhodnutie Ústavného súdu IV. ÚS/354/2012 zo dňa 09. augusta 2012. Takým ponímaním a výkladom práva, ako to urobil Krajský súd v Bratislave možno na každé konanie povedať, že exekútor nie je nezaujatý. Žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu vo výroku č. 1 zrušil a rozhodol, že výrok disciplinárneho senátu disciplinárnej komisie potvrdzuje.

14. K opravnému prostriedku podal písomne vyjadrenie odporca, pričom uviedol, že trvá na vyjadrení, ktoré bolo uvedené v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, ktorý považuje za skutkovo a vecne správny, zodpovedajúci zákonu so zohľadnením všetkých okolností konania.

15. Navrhovateľ sa písomne k opravnému prostriedku účastníka konania nevyjadril.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p., ďalej len OSP) v spojení s § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 246c ods. 1 prvá veta OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP a dospel k záveru, že odvolaniu účastníka konania nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 prvej vety OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nssr.gov.sk , rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. novembra 2020 (§ 156 ods. 1, odsek 3 OSP).

17. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Správny súdny poriadok.

18. Podľa § 492 ods. 1 SSP konanie podľa tretej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

19. Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

20. Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Podľa § 223 ods. 1,2 Exekučného poriadku disciplinárne konanie sa začína na návrh. Návrh sa podáva komore. Konanie je začaté dňom, keď bol návrh doručený komore. Ak vec komore postúpil súd alebo odovzdal orgán činný v trestnom konaní, komora predloží vec bezodkladne ministerstvu, ktoré posúdi, či vec spĺňa znaky disciplinárneho previnenia; 18) to neplatí, ak je vec už predmetom začatého disciplinárneho konania. Ak ministerstvo dospeje k záveru, že vec spĺňa znaky disciplinárneho previnenia, oznámi túto skutočnosť komore; v tomto prípade sa konanie považuje za začaté dňom, keď bola vec postúpená alebo odovzdaná komore.

(2) Návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať minister, predseda súdu, prezident komory a predseda kontrolnej komisie (ďalej len "navrhovateľ") do 12 mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr do dvoch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa exekútor dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v exekučnom konaní, najneskôr do štyroch rokov.

22. V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

23. Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporcu č.k.: DK/9/2014 zo dňa 28.07.2015, v napadnutej časti výrokov rozhodnutia, ktorými účastník konania JUDr. Štefan Biarilik nebol uznaný za vinného vo vzťahu k tam uvedeným porušeniam povinností exekútora.

24. Predmetom odvolania zo strany účastníka konania bol výrok 1. napadnutého rozsudku, ktorým došlo k zrušeniu podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, výroku rozhodnutia odporcu č.k. DK/9/2014 zo dňa 28.07.2015, ktorým bol JUDr. Štefan Barilik, súdny exekútor neuznaný za vinného, pretože v rámci vykonávania exekúcie EX 145/2013 neoznámil súdu bezodkladne skutočnosť, pre ktoré mal byť vylúčený z vykonávania exekúcie, z dôvodu, že zastupoval oprávneného v súdnom konaní na Okresnom súde Košice I sp. zn. Ro 2251/01, ktoré rozhodnutie bolo v exekúcii EX 145/2013 exekučným titulom.

25. Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu resp. jeho výrokovej časti 1. potom ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, pričom nevidel dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov uvedených v napadnutom rozsudku. Vo vzťahu k námietke účastníka konania, že disciplinárny návrh mohol podať len minister spravodlivosti, tak odvolaciemu súdu nie je zrejmé z akých dôvodov túto námietku účastník konania podal, nakoľko je zrejmé z obsahu administratívneho spisu, že navrhovateľom bol minister spravodlivosti Slovenskej republiky. Aj v napadnutom rozsudku krajského súdu v časti označenia navrhovateľ je tento označený ako minister spravodlivosti Slovenskej republiky, preto táto námietka účastníka konania nie je dôvodná.

26. Pokiaľ sa týka poukazu na rozhodnutie Ústavného súdu IV. ÚS/354/2012-20 tak uvedené

rozhodnutie Ústavného súdu podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné vzťahovať na predmetnú prejednávajúcu vec.

27. Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že vo vykonávacom - exekučnom konaní vznikol stav, kedy bolo možné uvažovať o pomere medzi oprávneným, ktorého JUDr. Štefan Barilik, v postavení komerčného právnika zastupoval v konaní o vydanie platobného rozkazu a samotným exekútorom ktorým bol, i keď s časovým odstupom, takisto JUDr. Štefan Barilik. Aj podľa názoru odvolacieho súdu existencia pochybnosti o nezaujatosti exekútora JUDr. Štefana Barilika vo veci exekúcie EX 145/13 mala exekútora viesť k postupu podľa § 30 ods. 3 Exekučného poriadku, teda k oznámeniu príslušnému súdu, že v čase vydania vykonávaného platobného rozkazu v postavení komerčného právnika oprávneného zastupoval. Následne by potom už bolo na rozhodnutí príslušného súdu ako by túto situáciu posúdil a rozhodol o nej. Súdny exekútor však takýto postup nezvolil. Exekútor v exekučnom konaní vykonával úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu ustanovenej exekučným poriadkom a subsidiárne občianskym súdnym poriadkom. Odvolací súd sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu, ktorý zrušil v napadnutej časti rozhodnutie odporcu s poukazom na § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a ako vecne správny ho v napadnutej časti potvrdil.

28. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1, § 250k ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p., tak, že navrhovateľovi trovy konania nepriznal, vzhľadom k tomu, že tieto si v zákonnej trojdňovej lehote neuplatnil a žiadne trovy mu so spisu nevyplývali.

29. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.